

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	9520100315
Dátum vydania rozhodnutia:	07.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. František Mozner
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:9520100315.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Bargela, JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obvinenému Mgr. C. T. a spol. pre zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí konanom 5. januára 2021 v Bratislave o sťažnostiach obvinených Mgr. C. T. a PaedDr. N. K. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. decembra 2020, sp. zn. 4 Tost 53/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušuje.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 28. decembra 2020, sp. zn. 4 Tost 53/2020, podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 31 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol, že členka senátu JUDr. Alena Šišková nie je vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného Mgr. C. T. a spol., vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. 7Tp/5/2020 a na najvyššom súde pod sp. zn. 4 Tost 53/2020.

Najvyšší súd v odôvodnení tohto uznesenia, po zrekapitulovaní námietky zaujatosti, ktorú voči JUDr. Alene Šiškovej vzniesol obvinený Mgr. C. T., vyjadrenia dotknutej sudkyne, Trestným poriadkom vymedzených dôvodov vylúčenia sudcu z vykonávania úkonov trestného konania, ako aj kritérií ich posudzovania, v podstate uviedol, že zo subjektívneho hľadiska v prejednávanej veci neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by bránila členke senátu JUDr. Alene Šiškovej nezaujato konať. Takáto skutočnosť nevyplýva, podľa najvyššieho súdu, z jej vyjadrenia, obsahu spisu a napokon ju netvrdí ani strana v konaní, ktorá námietku zaujatosti vzniesla.

Pokiaľ ide o objektívny test nestrannosti, dospel najvyšší súd k záveru, že reálna existencia objektívnych okolností, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam, že členka senátu disponuje určitým - nie nezaujatým vzťahom k veci, stranám ich zástupcom alebo orgánom činným v trestnom konaní, nie je daná. Zároveň uviedol, že objektívne hľadisko teórie zdania sa nemôže uplatňovať absolútne bezbreho, ale len na základe konkrétnych skutočností, z ktorých by bolo možné v rovine rozumnej istoty vyvodiť, že v

pripade, ak by vo veci rozhodoval ten - ktorý sudca, mohlo by sa jeho rozhodnutie (resp. rozhodnutie senátu, ktorého je tento sudca súčasťou) v očiach verejnosti i strán konania javiť ako nie nestranné. Musí byť celkom zjavné, že vzťah sudcu k danej veci, k stranám v konaní, ich zástupcom alebo orgánom činným v trestnom konaní dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne, pritom takéto zistenie musí byť založené na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach.

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd skonštatoval, že obvinený (Mgr. C. T., pozn.) zaujatosť dotknutej členky senátu z dôvodu jej ovplyvnenia „v prospech štátu“, teda návrhu prokurátora na vzatie obvineného Mgr. G. L. do väzby, okrem ničím nepodloženého hádania údajného rozloženia názorov členov senátu rozhodujúceho o väzbe naposledy spomínaného obvineného nepodporil žiadnym dôkazom. Ovplyvňovanie zákonnej sudkyne v prospech prokurátora napokon neodznalo ani v sprostredkovaných údajných tvrdenia H. E. či G. C. prednesených v iných trestných veciach. Obdobne tak obvinený okrem ničím nepodloženého odhadovania citlivosti vnímania medializácie zákonnou sudkyňou žiaden relevantný dôkaz v tomto smere nepredložil. To, že zákonná sudkyňa rozhodovala o vzatí obvineného Mgr. G. L. do väzby je fakt, avšak z tejto skutočnosti, zo žiadneho jej, ale ani vyjadrenia sudcu JUDr. Juraja Klimenta neplynie, že by mala byť pri rozhodovaní ovplyvnená želaniami médií, či strachom z ich reakcie. Ani z tohto pohľadu potom podľa najvyššieho súdu neexistuje taká objektívna okolnosť, ktorá by mohla viesť k pochybnostiam, že namietaná členka senátu disponuje určitým - nie nezaujatým vzťahom k veci, stranám, ich zástupcom alebo orgánom činným v trestnom konaní.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo obvinenému Mgr. C. T., jeho obhajcovi a obvinenej PaedDr. N. K. oznámené 29. decembra 2020 a jej obhajkyni 4. januára 2021, podali obaja obvinení prostredníctvom obhajcov sťažnosti; obvinený Mgr. C. T. 30. decembra 2020 a obvinená PaedDr. N. K. 5. januára 2021.

Obvinený Mgr. C. T. v dôvodoch podanej sťažnosti v prvom rade zotrval v celom rozsahu na námietke zaujatosti, ktorú vzniesol, s tým, že v nej boli uvedené konkrétne skutočnosti, na základe ktorých objektívne možno mať pochybnosť o nezaujatosti JUDr. Aleny Šiškovej pre jej pomer k jeho väzobnej veci, resp. k jeho osobe. Záver najvyššieho súdu, že skutočnosti opísané v námietke nie sú spôsobilé založiť dôvodnú pochybnosť o nezaujatosti menovanej, je podľa tohto sťažovateľa nesprávny z dôvodu, že

a) v zmysle tzv. teórie zdania sú pre posúdenie nezaujatosti sudcu relevantné jedine objektívne skutočnosti oprávňujúce obavu strany o nezaujatosti sudcu. On práve na takéto konkrétne a objektívne skutočnosti poukázal, no najvyšší súd ich nepovažoval za dostatočné, pričom na neho v tomto smere v rozpore s podstatou a účelom základného práva na zákonného sudcu kladie neúnosné dôkazné bremeno (namiesto preukázania existencie dôvodov, resp. skutočností vyvolávajúcich dôvodné pochybnosti o nezaujatosti požaduje vlastne preukázanie dôvodov dokazujúcich zaujatosť);

b) pochybnosti o nezaujatosti JUDr. Aleny Šiškovej nie sú primárne založené na skutočnosti, že jeho trestná vec je predmetom intenzívneho záujmu médií a verejnosti, ale na objektívnych skutočnostiach, z ktorých podľa neho vyplýva dôvodná pochybnosť, že táto sudkyňa ani pri dobrom subjektívnom úmysle nebude môcť v jeho väzobnej veci nezávisle a nestranne rozhodovať.

Pokiaľ ide o prvý z týchto dôvodov, vyslovil názor, že na založenie pochybností o objektívnej nezaujatosti JUDr. Aleny Šiškovej nie je existencia konkrétnych dôkazov preukazujúcich uvedené skutočnosti potrebná, ale postačuje osvedčenie existencie skutočností, ktoré sú objektívne spôsobilé založiť pochybnosť o jej nezaujatosti. Rovnako ako v námietke zaujatosti zopakoval, že menovaná sudkyňa sa voči kritike médií na jej adresu opakovane verejne obhajovala tým, že práve ona rozhodla o G.. L., čím odštartovala očistu justície, a teda má podľa všetkého snahu verejne sa stavať práve na tú stranu, ktorú médiá považujú za „dobrú“; že z Threemy 2 a zo svedeckých výpovedí H. E. a G.. C. vyplývajú konkrétne podozrenia, že senát najvyššieho súdu, v ktorom bola zaradená aj táto sudkyňa, mohol byť pri rozhodovaní o väzbe G.. L. ovplyvňovaný; že jeho prípad je silne negatívne mediálne a politicky exponovaný, a preto je potrebné, aby bol rozhodovaný sudcom, u ktorého nie sú dané žiadne

objektívne pochybnosti o tom, že bude rozhodovať bez ohľadu na zjavný tlak médií, politikov a verejnosti. Tvrdí pritom, že mu nemožno pripisovať na ťarchu, že uvedené skutočnosti nevie preukázať s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, resp. že o nich nevie a objektívne ani nemôže predložiť priamy dôkaz. Zároveň zdôraznil, že poukázal na už zmienené svedecké výpovede a komunikáciu cez Threemu, skutočnosti z ktorých samotné štátne orgány využívajú ako základ postupu a rozhodovania vo viacerých trestných konaniach. Teda sa mu zdá, že najvyšší súd na neho v konaní o námietke nespravodlivo kladie ešte väčšie dôkazné bremeno, aké je kladené na orgány činné v trestnom konaní pri preukazovaní spáchania trestných činov, a akceptácia tohto prístupu by podľa neho celkom zjavne viedla k popretiu účelu a významu nielen samotného inštitútu námietky zaujatosti, ale aj základného práva na zákonného sudcu. Pre úspech námietky by totiž nepostačovalo preukázanie objektívnych skutočností zakladajúcich pochybnosti o nezaujatosti, ale bolo by nevyhnutné preukázať samotnú zaujatosť. Napokon v tejto súvislosti uviedol, že mu nie je zrejmé, akým iným dôkazom, než práve poukazom na vonkajšie prejavy dotknutej sudkyne, je možné preukázať, že JUDr. Alena Šišková vníma medializáciu jej osoby citlivo.

Vo vzťahu k druhej argumentačnej línii tento sťažovateľ doplnil, že v námietke zaujatosti bolo poukázané na konkrétne a objektívne skutočnosti, ktoré podľa neho zakladajú odôvodnenú pochybnosť, že menovaná sudkyňa najmä vzhľadom na (i) narušený vzťah k médiám, (ii) podozrenia z mimoprocesného ovplyvňovania rozhodnutia senátu najvyššieho súdu, v ktorom bola zaradená aj ona, v inej trestnej veci a (iii) riziko opätovnej negatívnej medializácie jej osoby sa bude obávať rozhodnúť o jeho väzbe iným spôsobom ako tak, že rozhodnutie o jeho vzatí do väzby potvrdí. Z uvedeného podľa tohto sťažovateľa jednoznačne vyplýva, že námietka nebola založená (primárne) na skutočnosti, že jeho trestná vec je predmetom intenzívneho záujmu médií a verejnosti. Preto pre rozhodnutie o námietke nemá podľa neho význam právny záver Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého medializácia súdneho konania sama osebe nemá vplyv na nezávislosť a nestrannosť súdu, ktorý rozhoduje v predmetnej veci.

Napokon v závere namieta tento obvinený nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom sa najvyšší súd podľa neho bližšie nezaoberal podstatou jednotlivých argumentov a tvrdení.

V podstate z týchto dôvodov obvinený Mgr. C. T. navrhol, aby senát najvyššieho súdu konajúci o jeho sťažnosti uznesenie o námietke zrušil a rozhodol, že JUDr. Alena Šišková je vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania v jeho trestnej veci.

V nadväznosti na podanú sťažnosť obvinený Mgr. C. T. podaním doručeným najvyššiemu súdu 30. decembra 2020 vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. Františkovi Moznerovi, a to z dôvodu, že možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci, obvinenému, resp. k orgánu činnému v tomto konaní.

Konkrétne uviedol, že v námietke voči JUDr. Alene Šiškovej (najmä body 36 a nasl.) poukázal aj na skutočnosti, z ktorých vyplýva dôvodné podozrenie, že JUDr. František Mozner ako predseda a JUDr. Alena Šišková ako člen senátu najvyššieho súdu, ktorý rozhodoval o väzbe G. L. v mediálne známej kauze „Q“, boli mimoprocesne ovplyvňovaní v prospech štátu - prokurátora. Nakoľko sa podľa tohto obvineného toto podozrenie priamo týka JUDr. Františka Moznera, a to dokonca ešte intenzívnejšie ako JUDr. Aleny Šiškovej, už samotná povaha veci objektívne zakladá dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti v konaní o sťažnosti, v rámci ktorého je o. i. nevyhnutné posúdiť, či uvedené podozrenie objektívne odôvodňuje pochybnosti o nezaujatosti JUDr. Aleny Šiškovej pre pomer k predmetnej väzobnej veci, resp. k jeho osobe. Preto, ak by JUDr. František Mozner ako predseda senátu 1TdoV prejednával a rozhodoval sťažnosť, tak by z uvedených dôvodov fakticky prejednával a rozhodoval vlastnú vec, čo podľa tohto sťažovateľa samo osebe zakladá objektívne pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer ku konaniu o sťažnosti.

Pokiaľ ide o pomer tohto sudcu k jeho (obvineného Mgr. C. T., pozn.) väzobnej veci, resp. k jeho osobe, odkázal obvinený na skutkovú a právnu argumentáciu uvedenú v námietke zaujatosti voči JUDr. Alene Šiškovej, ktorú zároveň v prílohe predložil. V nej sumarizuje viaceré informácie pochádzajúce z

rôznych verejne dostupných zdrojov, ktoré sa týkajú rozhodovania senátu najvyššieho súdu v zložení predseda JUDr. František Mozner a členovia JUDr. Martin Bargel a JUDr. Alena Šišková o vzatí do väzby G.Á. L. v mediálne známej kauze „Q.“, kandidatúry JUDr. Aleny Šiškovej na predsedníčku najvyššieho súdu, zverejnenia Threemy II a svedectiev G.. C. a H.. E., a to v podstate so záverom, že tieto informácie odôvodňujú závažné podozrenia, že členovia senátu Dr. Moznera, a to pravdepodobne aj Dr. Šišková, boli ovplyvňovaní prinajmenšom v prospech štátu, aby rozhodli v súlade s vôľou strany, nie v súlade so zákonom, pričom nakoniec tou stranou mal byť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry. Vyslovil pritom názor, že ak sa už raz nechá člen senátu ovplyvniť zo strany štátu, navyše v takomto ostro sledovanom a citlivom prípade, je vylúčené, aby si mohol zachovať nestrannosť vo vzťahu k protistrane väzobne stíhaného v akejkolvek inej veci. Keďže prípad „T.“ je podobne, ak nie ešte viac mediálne exponovaný, vidí tento sťažovateľ dôvody pre pochybnosti o nezaujatosti sudcu i v jeho veci, resp. voči jeho osobe, ktorá je s touto vecou podľa neho úzko spojená.

V podstate z týchto dôvodov obvinený Mgr. C. T. navrhol, aby bol sudca JUDr. František Mozner vylúčený z rozhodovania o sťažnosti.

Obvinená PaedDr. N. K. v podanej sťažnosti uviedla, že nesúhlasí so zložením senátu najvyššieho súdu, ktorý ma rozhodnúť o jej väzbe, a to predovšetkým s členkou senátu JUDr. Alenou Šiškovou. Phe sa pritom stotožnila s námietkou zaujatosti vznesenou obvineným Mgr. C. T.. Zároveň zdôraznila, že nejde o napádanie procesného postupu, ale osobného postoja menovanej sudkyne, ktorý je vo viacerých prípadoch, v ktorých aplikovala rozhodovaciu prax z titulu výkonu jej funkcie, viac než známa. Ďalej uviedla, že trestné konanie, za ktoré je v súčasnosti väzobne stíhaná (ľudovo označené a nazvané „kauza I.“) má nesporne súvis s osobou Mgr. G. L., čo je dnes verejným tajomstvom. Poukázala tiež na to, že JUDr. Alena Šišková v inej trestnej veci vyslovila záver o svojej zaujatosti, a to práve v súvislosti s medializáciou jej osoby súvisiacej s rozhodovaním väzobnej trestnej veci proti obvinenému Mgr. G.. L.. a spol. Pokiaľ najvyšší súd v napadnutom uznesení argumentuje tým, že JUDr. Alena Šišková z konania vylúčená nebola, upriamila pozornosť na podľa nej podstatný fakt, ktorým je „papier znesie všetko“, čo mala možnosť osobne vnímať už počas rozhodovania o väzbe na súde prvého stupňa, pričom nie je podľa nej žiadnym tajomstvom, že sa sudcovia medzi sebou navzájom podržia, často priam „umelo“, takže predstierať čokoľvek iné, by bolo komické, ak nie priam tragikomické.

V podstate z týchto dôvodov obvinená PaedDr. N. K. navrhla, aby senát najvyššieho súdu, ktorý bude rozhodovať o jej sťažnosti, zrušil napadnuté uznesenie najvyššieho súdu a JUDr. Alenu Šiškovú vylúčil z vykonávania akýchkoľvek úkonov v predmetnej veci v súvislosti s jej osobou.

Predmetné sťažnosti boli v súlade s § 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku v spojení s § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov náhodným výberom pridelené na rozhodnutie päťčlennému senátu najvyššieho súdu ITdoV v zložení JUDr. František Mozner - predseda senátu a sudcovia - JUDr. Peter Paluda, JUDr. Martin Bargel, JUDr. Dana Wänkeová a JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M. Z dôvodu povinnej domácej karantény súvisiacej s pandémiou ochorenia COVID-19 bola stála členka tohto senátu JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M. nahradená v poradí prvým náhradným členom tohto senátu JUDr. Patrikom Příbelským, PhD.

Skôr než päťčlenný senát najvyššieho súdu v takto zmenenom zložení pristúpil k rozhodnutiu o podaných sťažnostiach, posúdil námietku zaujatosti, ktorú voči jeho predsedovi JUDr. Františkovi Moznerovi vzniesol obvinený Mgr. C. T.Á., a z nižšie objasnených dôvodov dospel k záveru, že táto je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku, a preto o nej podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonal.

V ďalšom kroku potom päťčlenný senát najvyššieho súdu preskúmal na podklade uvedených sťažností, ktoré podali oprávnené osoby včas, v súlade s § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému obvinení Mgr. C. T. a PaedDr. N. K. podali sťažnosti, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po takto vykonanom prieskume dospel k záveru, že podané

sťažnosti sú sčasti dôvodné, avšak z iných ako namietaných dôvodov.

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, [...] u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 2 Trestného poriadku sudca [...] je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

Podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku dôvodom vylúčenia sudcu alebo senátu nie je skoršie rozhodnutie sudcu alebo senátu o obvinenom, spoluobvinenom alebo o iných obvinených, ktorých trestné činy spolu súvisia.

Podľa § 31 ods. 4 Trestného poriadku z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, [...] ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že zákonného sudcu možno vylúčiť z vykonávania úkonov v trestnom konaní len z taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré sú založené na štyroch druhoch vzťahov, ktoré sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti; konkrétne pre jeho pomer (i) k prejednávanej veci, (ii) k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, (iii) k ich zástupcom alebo (iv) k inému orgánu činnému v tomto konaní. Do prvej skupiny pritom patria aj dôvody uvedené v § 31 ods. 2 a ods. 4 Trestného poriadku, ktoré predstavujú osobitné prípady pomeru k prejednávanej veci, ktorý je daný tým, že sudca v nej bol činný v inom procesnom postavení, resp. na súde iného stupňa. Zo znenia týchto zákonných ustanovení zároveň vyplýva, že vždy musí ísť o vzťah medzi zákonným sudcom a konkrétnou vecou, ktorú má prejednať a z ktorej má byť na základe námietky strany alebo vlastného oznámenia vylúčený, resp. ním a konkrétnymi osobami, ktoré v takejto veci vystupujú či už ako osoby, ktorých sa priamo týka, alebo ako ich zástupcovia, prípadne ako iný orgán činný v danom konaní.

V súlade s tým sa súdna prax, na ktorú sčasti poukázal najvyšší súd už v odôvodnení napadnutého uznesenia, ustálila na tom, že pomerom k prejednávanej veci sa rozumie najmä situácia, v ktorej uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednanou trestnou činnosťou, resp. boli jej svedkami. Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka a k ďalším osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Trestného poriadku sa zasa rozumie, že sudca je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Naopak sa za dôvod vylúčenia nepovažuje napr. rozdielnosť právnych názorov orgánov činných v trestnom konaní a súdu na prejednávanú vec na jednej strane a procesných strán na strane druhej, pokiaľ ide o právne otázky, ktoré sa majú vo veci riešiť, alebo len to, že sa obvinený nestotožňuje so skoršími pre neho nepriaznivými procesnými rozhodnutiami namietaného sudcu, hoci aj v prejednávanej veci, resp. iba skutočnosť, že sudca už rozhodoval v inej trestnej veci obvineného, resp. v inej jeho právnej veci, ktorá nesúvisí s prejednávaným prípadom. V tomto smere možno aktuálne doplniť, že ak podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku nie je skoršie rozhodnutie sudcu o obvinenom, spoluobvinenom alebo o iných

obvinených, ktorých trestné činy spolu súvisia, samo osebe dôvodom jeho vylúčenia, o to viac nemôže byť dôvodom vylúčenia sudcu jeho rozhodovanie v inej trestnej veci, ktorá s prejednávanou vecou nijak konkrétne nesúvisí.

Uvedené z pohľadu § 32 ods. 6 veta za bodkočiarkou Trestného poriadku znamená, že procesne účinnou, t. j. spôsobilou vyvolať konanie, bude len taká námietka zaujatosti, ktorá je založená na skutočnostiach týkajúcich sa vzťahu sudcu k prejednávanej veci, teda k veci, z ktorej má byť vylúčený, alebo ku konkrétnym osobám, ktoré v nej vystupujú. Procesne úspešnou bude takáto námietka potom vtedy, ak v nej uvedené skutočnosti, posudzujúc ich zo subjektívneho i objektívneho hľadiska, preukázu taký pomer sudcu k prejednávanej veci alebo k už uvedeným osobám, ktorý vyvoláva pochybnosti o jeho nezaujatosti. Inak povedané, subjektívny a objektívny test nezaujatosti sudcu sa uplatní (aktivuje) iba pri posudzovaní dôvodov vylúčenia, ktoré sa týkajú prejednávanej veci a v nej vystupujúcich osôb.

Vychádzajúc z uvedeného považuje päťčlenný senát najvyššieho súdu za potrebné vo vzťahu k preskúmvanej veci predovšetkým uviesť, že sťažovatelia sú spoločne s obvineným PaedDr. E. K. aktuálne trestne stíhaní v podstate (veľmi stručne povedané) za to, že posledne menovaný mal poskytnúť obvinenému Mgr. C. T. tzv. spis I., a to za úplatok, ktorý mal byť vyplatený na základe fiktívneho obchodného vzťahu, na ktorom sa mala podieľať aj obvinená PaedDr. N. K.. Táto trestná vec teda nijak vecne nesúvisí s trestnou vecou, v ktorej bol obvinený Mgr. G. L. vzatý do väzby a ktorá sa týka údajného falšovania zmienok vo vzťahu k obchodnej spoločnosti G., spol. s r. o. V týchto trestných veciach sú obvinené rozdielne osoby, nespájajú ich ani ich zástupcovia a ani konkrétne osoby vystupujúce ako orgány činné v týchto konaniach. Je teda zrejmé, že námietka zaujatosti Mgr. C. T. voči JUDr. Alene Šiškovéj, ktorú si následne osvojila aj sťažovateľka a ktorá sa v podstate opiera iba o okolnosti rozhodovania o väzbe iného obvineného v inej trestnej veci a o sťažovateľom tvrdený narušený vzťah menovanej sudkyne k médiám, je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, keďže namietané skutočnosti nemajú žiaden konkrétny súvis s prejednávanou vecou a ani s osobami, ktoré v nej vystupujú. Za taký totiž nemožno považovať len to, že v oboch prípadoch ide o mediálne sledované kauzy a už vôbec nie ničím nepodložené tvrdenie sťažovateľky, že jej trestná vec súvisí s Mgr. G. L., čo je podľa nej verejným tajomstvom. Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku sa o takto vznesenej námietke voči JUDr. Alene Šiškovéj nemalo konať a z tohto dôvodu o obsahovo totožnej námietke uplatnenej proti JUDr. Františkovi Moznerovi nekonal ani päťčlenný senát najvyššieho súdu. Zároveň to znamená, že návrhy sťažovateľov na zrušenie napadnutého uznesenia sú dôvodné, i keď z iných, než nimi uvádzaných dôvodov, a preto im päťčlenný senát najvyššieho súdu v tejto časti vyhovel.

Pre úplnosť považuje päťčlenný senát najvyššieho súdu za potrebné k ďalším v sťažnostiach uplatneným námietkam dodať, že ak chce obvinený dosiahnuť vylúčenie zákonného sudcu, musí tak urobiť v prvom rade procesne účinným spôsobom a zároveň procesne úspešným spôsobom. Z toho nevyplýva, že je povinný preukázať zaujatosť sudcu, stačí ak preukáže existenciu takého pomeru k prejednávanej veci a k osobám na nej zúčastneným, ktoré sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezaujatosti namietaného sudcu. O takúto situáciu však z už objasnených dôvodov v tejto veci nejde, a to napriek tomu, že sťažovateľ vznesol námietku zaujatosti prostredníctvom obhajcu.

Pokiaľ sťažovateľka poukázala na to, že JUDr. Alena Šišková v inej trestnej veci sama oznámila svoju zaujatosť z dôvodu medializácie jej osoby, treba uviesť, že to bolo vo veci, ktorej sa predmetná medializácia priamo týkala. Navyše tvrdenia sťažovateľky, ktorá je taktiež zastúpená v konaní obhajkyňou, typu „papier znesie všetko“ sa vymykajú akejkolvek právne relevantnej argumentácii.

Z týchto dôvodov päťčlenný senát najvyššieho súdu jednomyselne rozhodol tak, že na podklade sťažností obvinených Mgr. C. T. a PaedDr. N. K. zrušil napadnuté uznesenie najvyššieho súdu bez toho, aby bolo potrebné, aby rozhodol sám alebo uložil trojčlennému senátu najvyššieho súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.